Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

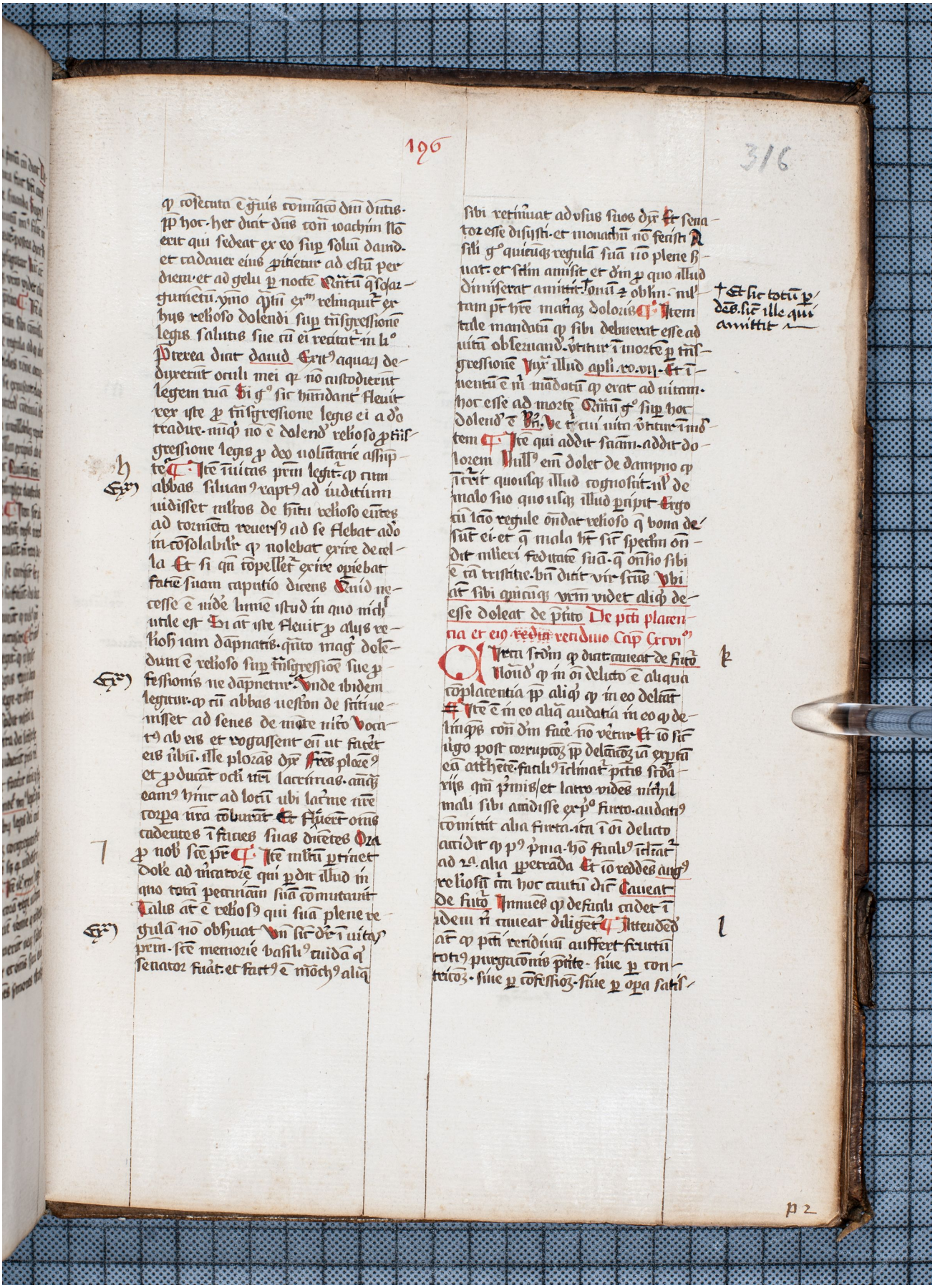

196 316

q̃ cōsecuta ē finis cōmūnis dñi dñtis.
pp hoc. her dicit dñs cōn̄ uachim ſlo
erit qui sedeat ex eo sup solū damnd.
et tradauer eius pitiem ad estū per
diem. et ad gelu p̄ nocte Quiū q̃ soca-
gunicū. ymo q̃tū ex̄m relinquit ex
bus relioso dolendi sup tnſgressione
legis salutis sue cū ei reddat in lo.
Preterea dicit dauid Erū aquaq; de
diverunt oculi mei q̃ nō custodierunt
legem tuā Si g̃ sic mirandū fleuit
rer iste p̄ tnſgressione legis ei a dō
tradue. nūq̃ nō ē dolend̄ relioso p̄ tnſ
gressione legis p̄ deo uolūtarie assup
tē Ite nūtius prim̄ legit. q̃ cum
abbas siluan̄ rapt̄ ad iudicium
uidisset milios de hūtu relioso eūtes
ad tormēta reuert̄ ad se flebat ado
m cōsolabilē q̃ nolebat exire de cel
la Et si qn̄ cōpellēt exire opiebat
facie suam caputio dicens Quid ne
cesse ē mōdē lumē istud in quo mich
utile est Si at iste fleuit p̄ alys re
lios iam dāpnatis. quito magis dole
dum ē relioso sup tnſgressione sue p̄
fessionis ne dāpnetur. Unde ibidem
legitur. q̃ cū abbas uestōn de sūtiue
misset ad senes de monte nitro voca
t̄ ab eis et rogassent eū ut fuēt
eis ibi. ille plorās dix̄ fres plorē
et p̄ducit oculū meū lacrimas. amīq̃
eam̄ hinc ad locū ubi lacrime mire
corpa tira cōburuūt Et fluēt omis
cadentes i fluues suas diretes Qza
p̄ nob̄ sic pēt Ite milū p̄tinet
dole ad uiratorē qui p̄dit illud in
quo totū pecuniam suā cōmutauit
Talis at ē relios̄ qui sua plene re
gulā nō obsuat Un̄ sic dē i uitas
prim. sic memorie basilū uida q̃
senator fuit. et fuit̄ ē mōch̄ aliq

sibi retinuat ad usus suos dix̄ Et sena
tor esse disiisti. et monachū nō fecisti
filii g̃ quieūq; regulā suā nō plene ſ
uat. et sēm amisit et d̄ōm p̄ quo illud
dimiserat amittēt. Omū ē ob hīc. nul
tum pēt tēre maūz dolorū Item
tale mandatū q̃ sibi debuerat esse ad
uitū obseruand. ūtitur i morte p̄ tnſ
gressione Vix illud apli. xo. vij. Et i
uentū ē mū mādatū q̃ erat ad uitam.
hoc esse ad morte Quiū g̃ sup hoc
dolend̄ t̄ Vo. Ve t̄ cui uitū ūtitur i mo
tem Ite qui addit suam. addit do
lorem Nullū enim dolet de dampno q̃
iterit quousq; illud cognosit. nul de
malo suo quousq; illud p̄sipit Ergo
cū lāo regule ōndat relioso q̃ bona de
sunt ei et q̃ mala hīt sic spēm ōn
dit mulieri fedutate sua. q̃ onūo sibi
ē tā tristitie. bū dicit vir suus Ubi
at sibi quicq; verū videt aliq̃ de
esse doleat de p̄tio De p̄tū placen
tia et eio redū vendito Cap Cxxvi°

Verū sēm q̃ dicit caueat de furto
Nōūd q̃ in oī delicto ē aliqua
cōplacentia pp aliq̃ q̃ in eo delinq̃t
Ite ē in eo aliq̃ audacia in eo q̃ de
linq̃ns cōn d̄m facē nō vetur Et ō sic
igo post corruptoz pp delictoz ia exptū
ea attherē. fundū relinquit p̄tis sēda
ritis qm̄ p̄mis/et latro vides nihil
mali sibi amisse exp̄o furto. audacī
cōmittit alia furta. ita i oī delicto
accidit q̃ p̄ prima. hō fundū relinquit
ad 2a. alia peccata Et ō reddes aug̃
relioſū cū hoc cautū dix̄ Caueat
de furto Omnes q̃ defundū cadet i
idem n̄ caueat diligēter Intendēd
at q̃ p̄tū rendūū auffert fructū
totū purgatōnis p̄ite. sive p̄ contri
toz. sive p̄ cōfessioz. sive p̄ opa satis

† Et sic totū p̄ dēs. sic ille qui amittit

p 2